

Emlékek

Makó városa, ahol születtem,
s a szomszédos Maroslele,
ahol nyolc évet tölthettem.

Maroslele ébredő tudatom helyszíne,
a kihagyott óvoda, a lakásunk udvara,
a Maros-parti horgászatok emléke.

A Csorgó, a tanya, Sicc úr kutyája,
mind-mind felvillan az emlékek sorában,
mintha ma lett volna, de hiába!

A közeli Szeged, a „virágos” Tisza part,
a Tömörkény Gimnázium, a Dóm tér,
a Kárász utca, mind emlékeket kavart.

Jött ezerkilencszázötvenhat, a sorsfordító,
melyben „házat és hazát váltva”
átköltöztünk „Somogyországba”

Daránypuszta lett a lakóhelyünk,
dombok között fekvő gazdaság,
ahol sok új élmény várt ránk.

Somhoz tartozott a puszta,
illóolajos növények kutatója,
közel kétszáz ember otthona.

Itt már ekkor csapból folyt a víz,
zuhanyozó, angol WC, kezdődő TV,
más szokások, s mennyi új íz!

Az alföldi sík rónához szokva,
nehéz az út a magas dombokra,
erőt próbáló volt feljutni azokra.

Szép emlékek, régen voltak,
sok tanulságot hoztak,
de mégis igazak maradtak.

Som, 2010.